

Бароко

Підготувала ліцеїстка 9-і курсу
Нестеренко Софія

Це стиль у європейському мистецтві (живописі, скульптурі, музиці, літературі та архітектурі) початку XVI століття — кінця XVIII століття.

Архітектúra баро́ко — період в розвитку архітектури країн Західної Європи і Америки (особливо в Центральній та Південній), що охопив приблизно 150—200 років. Період почався в кінці 16 століття і завершився в кінці 18-го. Бароко (як стиль) охопило всі різновиди мистецтва, але найбільш яскраво відбилося в живопису, театрі (і пов'язаній з ними літературі), музиці, архітектурі.

Риси бароко в архітектурі та живопису: пишність, екстравагантний орнамент, парадність, сильні контрасти об'ємів, барвистість і динамічність мальовничих сюжетів, декоративна театральність. (Караваджо, Рубенс, Растреллі). Характерно звернення до релігійних сюжетів, гіперболізоване зображення мук святих або чудес.

Бароко поєднало в собі мистецтво готики і Відродження. Як і мистецтво Відродження, воно було гуманістичним за своєю суттю. Але, на відміну від Відродження, художники епохи бароко сприймали світ трагічно, песимістично, розчаровано. Згідно влучного вислову, бароко - це мистецтво світу, «залишеного Богом». «Бог покинув цей світ напризволяще» - таке відчуття світу художниками бароко.

Бароко в українськ й архітектурі

Бароко у музиці

Риси бароко в музиці: поліфонічний стиль, поява опери (Бах, Вівальді).

Бароко у музиці

Антоніо Лучіо Вівальді — італійський композитор, скрипаль-віртуоз, священик, автор більш як сорока опер, кантат, ораторій, творець жанру сольного інструментального концерту.

Народження: 4 березня 1678 р., Венеція, Італія

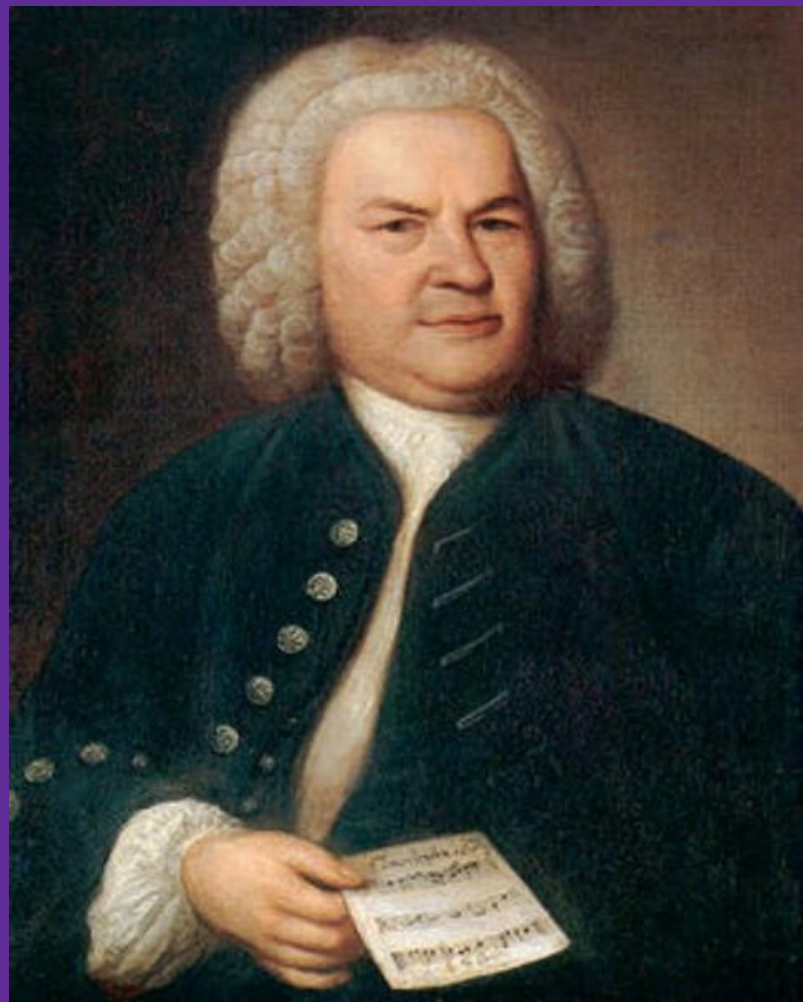
Смерть: 28 липня 1741 р., Відень, Австрія

Бароко у музиці

Дата народження: 21 березня 1685 р.

Смерть: 28 липня 1750 р., Лейпциг,
Німеччина

Діти: Карл Філіпп Емануель Бах,
Вільгельм Фрідеман Бах, ще

Риси бароко в літературі

- Парадоксальне поєднання релігійних і світських мотивів, християнських і язичницьких образів.
- Складні метафори, символи, пишний риторичний стиль, патетика.
- Навмисно ускладнена, вишукана і химерна форма літературного твору, наприклад, графічні вірші, рядки яких утворювали малюнки (вірші - «хрести», вірші-емблеми, наприклад)
- Відчуття дисгармонії світу. Почуття життя як швидкоплинної відрізка, де панує один тільки сліпий, безглуздий рок. Відчуття людини - як мізерної, покинутої піщинки у Всесвіті.
- Реальний світ, згідно світосприйняттям бароко, нагадує сон, тому твори сповнені алегоричних образів. - Перше вдале поєднання трагічного з комічним, піднесеного з вульгарним.
- Розвиток стійких малих форм віршів (мадригал, сонет), побутових, сатиричних романів.

Бароко у літературі

Ще одна улюблена метафора митців бароко — «світ — це театр». Показово, що над входом до театру «Глобус», де працював Шекспір (а він жив наприкінці доби Відродження й останні його твори уже позначені впливом бароко), було написано: «Увесь світ лицедіє» (читай: «Світ — це театр»).

У письменників бароко був цілий набір улюблених метафор. Одна з них — «життя — це сон». Вона надзвичайно яскраво втілилася, наприклад, у найвідомішій п'єсі П. Кальдерона, що так і називається — «Життя — це сон».

Живопис періоду Бароко

Живопис бароко — живопис періоду кінця 16 — 1-ї половини 18 століть (доби бароко), переважно в західноєвропейських країнах.

Цінності бароко: витонченість, етикет, ввічливість, аристократичність. Мистецтво та література бароко прагнули облагородити природу і людину на засадах розуму.